

Přílohy

Příloha č. 1 – příklad rozhovoru

Rozhovor č. 6

muž, 26 let, základní vzdělání, skladník, vesnice (1200 obyvatel)

Jaké hazardní hry jsi zkusil?

Automaty.

Nic jiného?

Snad nic jiného ne... přemýšlím. Poker jsem hrál ještě trochu.

A jak ses k tomu dostal?

Abych popravdě řekl, tak kvůli strýcovi. Zjistil jsem to v (jméno města) v Tipáči, když mě tam Radek dostal do tohohle. On hrál, trochu jsem to okouk a pak jsem se k tomu dostal. Takovymhle stylem.

Kolik ti bylo?

Mě? V tu dobu bylo...17 myslím, ani jsem nebyl plnoletý, abych ti popravdě řekl.

A hraješ ještě?

...Občas, ale to je fakt jako výjimka.

A když jsi byl v té fázi, kdy jsi hrál, tak jak často to asi bylo?

Každý den. Třeba jsem se kvůli tomu i přepracoval a všechno možný, abych mohl hrát. Ale dělal jsem. Právě kvůli tomu, abych si na to vydělal prachy. Abych měl zase na ten... humus.

A napadlo tě někdy, případně tedy kdy, že s tím máš problém?

Napadlo mě to dostkrát a taky jsem přemýšlel nad dost věcma a taky mě napadaly dost hnusný věci mezi tím.

Jako jaké?

Napadalo mě třeba, že se sebou skončím, víš? A podobně. Jako to napadne každého člověka, když má tuhle blbost.

Hrál jsi někdy pod vlivem alkoholu nebo drog?

Drogy nesnáším. Drogy neberu, ale chlastám jako pytel. A většinou jsem pil, takže jsem hrál pod vlivem alkoholu. Určitě.

Dokázal bys popsat nějakou situaci, když jsi s tím chtěl přestat a ono to prostě nešlo?

Od začátku jsem hrál od pár korun a nemohl jsem se toho zbavit. Víš? Vždycky jsem myslel, že mi to dá víc. Pak jsem zjistil, že ti to naopak víc nedá. Ale nešlo přestat, protože jsem hrál víc a víc a víc jsem prodělával. Vždycky jsem si myslel, že pokaždý, když tam dám, tak vyhraju. A pak už jsem nemohl přestat, protože jsem myslel, že aspoň vyhraju zpátky to, co jsem prohrál.

A kolik jsi tam tak normálně za den „naházel“?

Když jsem byl v tom, tak ti to radši ani nechci říkat... Eliško, abych ti řekl popravdě, já jsem tam uměl za jeden den nastrkat třeba 10 000. Víš? Prostě 10 litrů jsem tam nastrkal bez ničeho...

Máš nějaký odhad, kolik jsi do toho dal celkově?

Já bych ti řekl možná tak půl milionu. Možná i víc, nevím. Jako měl jsem z toho něco, ale nedalo mi to tolik, co jsem tam naházel, víš?

A s kým jsi chodil hrát?

Většinou sám, bez nikoho. Já jsem u toho nikoho nepotřeboval. Víš, já... šel jsem vymazat svoji hlavu jakoby sám, nikoho jsem u toho nepotřeboval. Víš? Že jsem k tomu sednul a bylo to.

S jakými lidmi ses kvůli hraní seznámil?

Abych ti řekl popravdě, s hroznejma. Protože pak tě to po delší chvíli otravuje, když to potkám. Takže popravdě s hroznejma.

A to byli lidé, kteří tam taky hráli?

Jo jo, přesně. Podobná havěť, jako jsem byl já. Víš? Od té doby jsem se naučil nechodit na ty místa.

Z jakého důvodu?

No ono když mezi sebou máte něco a vidíte se, tak tě lákaj na všechno možný. Lákej tě hrát. A taky se mi stalo, že... Víš, k tom hraní si dáš třeba nějaký to pivo. A párkrát mě třeba i okradli, že jsem tam usnul. A když jsem to řekl policajtům, tak to neřešili. Jen si tam něco načmárali do těch svých papírů a nic neudělali a to ten cikán, co mě okrad, seděl vedle.

O kolik tě okradli?

Ten večer 9 700,-. A neřešili to. Nechápu, že si tam píšou na auta „pomáhat a chránit“, když ti s ničím nepomůžou. Jen si tam něco zapsali a odjeli.

Půjčil sis někdy na hraní?

Jo.

A kolik? A od koho?

Třeba 5 litrů sem, 5 tam. Od známých.

A nějaká větší půjčka nebyla?

To ne, spíš jsem si na to snažil si vydělat, na to, co jsem pro**dal. Nějakou velkou částku jsem si na hraní nepůjčil.

A půjčoval sis třeba ne na to hraní, ale třeba tak „do života“?

Jo, to jsem si půjčoval taky. Víš? Když jsem svoji výplatu...pro**bal, tak jsem si musel půjčit od jiných, abych to nějak utáh.

A stalo se, že by za tebe někdo jinej zaplatil ty dluhy?

Já nevím, jestli to mám říkat, Eliško. Ale jednou z dobroty to za mě babička zaplatila. Víš? Jenom z dobroty. A pak jsem ji zklamal a teď jí musím každý měsíc po výplatě vrátet.

A jaké jsi měl kvůli dluhům problémy?

Kvůli dluhům jsem měl problémy prostě... Že se nechceš bavit, nebo... nechceš potkat ty lidi, máš strach, bojíš se no. A nechceš je potkávat. Snažíš se to nějak napravit, ale... Prostě strach z lidí mám, víš? Když někomu dlužím peníze.

A stalo se, že by ti kvůli dluhům někdo ublížil?

To asi ne. Spíš ten strach. A ještě ta nemoc víš, to mi nedělá dobře. Pak máš dva problémy v sobě.

Jaká nemoc?

(ukazuje si na hlavu)... ne... já nevím, jak to říct...

Jestli nechceš, tak to nemusíš říkat.

Nemusím? Díky.

A jak hraní ovlivnilo tvůj vztah s přítelkyní?

Já jsem, Eliško, přítelkyni v tu dobu neměl. Víš? Já jsem ji měl dřív... falešnici... ale v té době ne. Spíš mi to dávalo sílu, ať si nějakou najdu. Že mě to lákalo spíš, až si najdu novou. Říkal jsem si, proč si nenajdu radši ženskou, než dělat tuhle blbost. Tímhle stylem.

A jak to ovlivnilo tvůj vztah s mamkou?

Hodně špatně. Spíš nevěřičnost. Když jí chci něco říct v soukromí, tak mi nevěří, i když jí řeknu pravdu. Ví o tom hraní. Kvůli ní jsem s tím většinou přestal. Ale problém je, že mi nevěří, ať dělám cokoliv.

Jak to ovlivnilo tvůj vztah s přáteli?

Jak? Že si všechny tyhle věci držím v sobě a všichni si myslí kdo ví co. Pak na ně koukám a vidím, že oni na mě koukají úplně jinak. Víš? Úplně jiným stylem, než na ně koukám já. Všechno držím v sobě a většinu věcí neřeknu a pak mě to akorát zlobí v těle.

Jak to myslíš, že na tebe koukají jinak?

Taky mi nevěří. A pak to držím v sobě... Párkrát jsem kvůli svým problémům druhým kecal a pak když jim něco řeknu, tak mi nevěří. To bývá automaticky, že jo. A tímhle jsem si to pokazil.

A jak to ovlivnilo třeba tvůj pracovní život?

Pracovní život mi to pokazilo dost. Pak totiž nenajdeš kamarády, kteří ti s prací pomůžou, nebo aby tě ta práce bavila. Taky jsem si v práci od lidí dost půjčoval. A pak tě třeba naštvě někdo jinej, nebo nějaká prohra... a pak to držím v sobě a je z toho zkažená práce, nebo se s někým pohádáš.

Jak jsi svoji situaci řešil?

Hodně jsem pracoval. A většinou jsem slyšel od své vlastní mámy, ať jdu na léčení kvůli tomu. A já jsem jí říkal, že „já to zvládnou sám, já se z toho dostanu“. Ale vždycky mě posílala na léčení a pak mi kvůli každé věci, co jsem řekl, tak mi nevěřila. Nevěřila, že to zvládnou.

Nevyhledal jsi třeba nějakého poradce teda? Že ti třeba pomohl s dluhy?

No ty dluhy, jak mě podvedl strýc, to za mě už řeší kriminálka v Liberci. O tom mám postaráno.

To byly ty problémy s byty?

Nono, přesně. Kvůli tomu to všechno vzniklo. Já jsem strýcovi něco podepsal, jednu hovadinu, a on si z toho pojistil víc věcí, chápeš? Nějaký byty v Liberci, nakonec jsem měl exekuce asi na milion a půl.

Kdo ti nejvíce pomohl?

Nejvíce mně pomohla babička.

Jakým způsobem?

Vším. Já jsem nikdy neměl rád svoje rodiče, jako svoji babičku. Mám ji rád víc, než svoje rodiče. I dědu prostě, víš? Škoda, že umřel. Ty dluhy, bydlení, jídlo, ... Všechno.

A z kamarádů ti někdo pomohl?

Víš, já jsem se s nikým nikdy ani moc nadržel. Já jsem radši sám. Když mám chuť na pivo, tak za někým zajdu, kdo mě napadne, ale jinak jsem radši sám.

Jednou jsi ale říkal, že ti třeba chodí výplata ke Karlovi?

Jo, to je velká pomoc. Už mi nedávaj výplatu na ruku, už mi došla zase k němu. Přidali mi plat a o to je větší exekuce. Víím, že mu můžu věřit. I kdyby do mě hudroval kdo ví co, tak jemu můžu věřit vždycky.

A jsou nějaké organizace, nebo služby, které jsi využil?

Mám advokátku.

A proč jsi nevyužil jiné služby, které třeba pomáhají s těmi dluhy, nebo s gamblerským?

Protože jsem našel advokátku a ta mi sama nabídla, že mi pomůže. S těmi dluhy.

A s tím hraním?

Na hraní už kašlu.

Znáš nějaké služby, které by mohly pomoci někomu, kdo má problémy s hraním?

Já nevím, jestli ti to mám vůbec říct... Mně třeba, Eliško, pomohl alkohol, abych se na to vy**al. A dobrý kamarádi.

Chápu to tedy správně, že jsi vyměnil závislost na automatech za závislost na alkoholu?

Jojo, přesně. A ještě ty kamarádi. Ten alkohol mě od toho dostal. Nemusel jsem tam jít. Když jsem našel kamaráda, se kterým jsem se mohl opít, měl jsem důvod, tam nejezdit, nebo jak ti to mám říct. Našel jsem TO, místo TÝ blbosti... Hele, ale stejně mi nebudeš věřit, protože já když někomu něco řeknu, tak mi nevěří nikdo. Ale fakt ti odpovídám popravdě. Já bych ti řekl, kdybych něco nechtěl říct. Snad ti ty má kecy k něčemu budou.

Hele ale ten alkohol je tady normální, ale to gamblerství je vážně blbost. Mně trvalo asi dva a půl roku, než jsem se z toho dostal. Pak se nediv, že se chodím tak často vožrat, protože pak ta návnada není. Ale pořád si říkám, že je lepší jít k někomu na pivo, než tam pro**bat 10 litrů. A i tomu člověku je líp, když vidí toho druhýho. Máš z toho radost, protože z toho druhého něco cítíš, ne jako z tamty blbosti.

Moc ti děkuji za rozhovor, fakt si toho vážím.

Já děkuju, aspoň jsem o kilo lehčí v tom těle. Aspoň to někomu můžu říct. Jak to v sobě držím, tak je to špatný.